

**ПРИЛОЖЕНИЕ 1: Критерии за оценка на докторанти с
положителната атестация за 2020 г. и процедура за тяхното прилагане**
(приети на заседанието на НС на ИИКТ-БАН на 27.11.2019 г.)

Критерии за оценяване

Показател	Брой точки
Научни публикации в издания, индексирани в Scopus, Web of Science или ERIH PLUS (<i>публикувани или приети за печат</i>)	10 т. за публикация / брой автори от Института
Бонус точки за статии в списания, индексирани в Scopus или Web of Science, които: - оглавяват ранглистата в съответната научна област (първите две за интердисциплинарни науки) - попадат в категория Q1 (първата четвърт) - попадат в категория Q2 (втората четвърт) - попадат в категория Q3 (третата четвърт) – 4 т. - попадат в категория Q4 (последната четвърт) - списания със SJR ранг в Scopus, но не попадащи в Q категория.	200 т. за публикация / брой автори от Института 160 т. за публикация / брой автори от Института 80 т. за публикация / брой автори от Института 40 т. за публикация / брой автори от Института 20 т. за публикация / брой автори от Института 10 т. за публикация / брой автори от Института
Взема се по-високата категория от двете бази данни.	
Реферирани научни публикации в списания, неиндексирани в ERIH PLUS, Scopus или Web of Science , тематични сборници, вкл. сборници от национални и международни научни форуми (<i>публикувани или приети за печат</i>)	2 т. за публикация / брой автори от Института
Бонус точки за публикации в рецензирани тематични сборници, които са: - издадени от национални академични издателства - издадени от международни академични издателства	2 т. за публикация / брой автори от Института 4 т. за публикация / брой автори от Института
Патенти и полезни модели за предходната година от заявителите институтите на БАН: - полезен модел:	30 т. за модел / брой автори от Института
- за регистрирани патенти с патентоприетател (собственик) институтите на БАН:	60 т. за патент / брой автори от Института
- Брой независими цитирания в Scopus или Web of	4 т. за цитиране / брой

Science	автори от Института
- Брой други доказани независими цитирания в научни издания.	1 т. за цитиране / брой автори от Института
Ръководство на национален научен или научно-приложен проект	15 т. за проект
Участие в национален научен или научно-приложен проект	5 т. за проект
Участие в международен. научен проект	10 т. за проект

Забележки:

1. Предложените критерии са съобразени с *“КРИТЕРИИ И ПОКАЗАТЕЛИ за оценка на научноизследователската дейност, осъществявана от институтите на БАН, приети с решение на Общото събрание на Българската академия на науките от 05.02.2018 г. (актуализирани на 22.07.2019 г.)”*
2. Нормирането по броя на автори от Института цели по-адекватното оценяване на приноса на всеки докторант към общата оценка на Института, която, в общия случай, зависи от броя и качеството на публикациите и цитиранията, а не от броя на автори на тези публикации.
3. За да бъде избегнато двойното финансиране на едни и същи публикации на докторанти, публикациите, отпечатани през текущата година, но вече отчетени при предишното атестиране като „под печат” не се отчитат при текущото атестиране.
4. За публикациите, декларирани като „приети за печат” през текущата година. се изисква или документ (имейл съобщение), че публикацията е приета за публикуване в списание, или че тя е приета за публикуване в трудове на съответната конференция.
5. Всички данни се взимат от системата Sonix.
6. Периодът на оценяването е текущата година.

Определяне на размера на допълнителното възнаграждение

1. Мотивировка

- Атестирането на докторанта се провежда в края на всяка година от неговото обучение и се базира на степента на изпълнение на неговия индивидуален план, т.е. отразява *неговите лични постижения като докторант*. Всеки положително атестиран докторант получава *издръжка*, размерът на която се определя от Министерството на финансите.
- Постъпилата в Института сума за *допълнителното възнаграждение на редовни докторанти* е изчислена на база на научните показатели на Института и на броя на редовни докторанти през текущата година. (в човекомесеци). По тази причина при определяне на индивидуалното допълнително възнаграждение на докторанта сумата ще бъде разбита на два компонента:

1. **Базов компонент**, който се разглежда като *допълнение към редовната стипендия на докторанта* и зависи само от периода, в който той е бил редовен докторант в Института през текущата година.
2. **Индивидуален компонент (бонус)**, който оценява *личния принос на докторанта към оценката на научноизследователската дейност на Института за текущата година* (компонент К2). Този компонент не зависи от периода, в който докторантът е бил докторант на Института през текущата година.
3. **Цялото** допълнително възнаграждение на докторанта се определя като сума от неговите базов и индивидуален компоненти.

2. Процедура по определяне на размера на допълнителното възнаграждение

2.1. Определяне на базовия компонент

Цялата постъпила в Института сума за допълнителното възнаграждение S се разбива на две части:

$$S = S_b + S_p$$

където

S_b - обща сума на базовото възнаграждение на всички докторанти,

S_p - обща сума на индивидуалното възнаграждение на всички докторанти,

Базовото възнаграждение S_b е 40% от S .

Индивидуалното базово възнаграждение на докторанта b_i се определя пропорционално на периода на неговото участие като докторант в Института през текущата година (t_i):

$$b_i = S_b \frac{t_i}{\sum_{j=1}^k t_j},$$

където

k – брой редовни докторанти в Института през текущата година.

2.2. Определяне на индивидуалния компонент (бонус)

За да бъдат поставени в равностойно положение докторантите с различни години на обучение в Института, техните индивидуални показатели се нормират като принадлежащи към една от четирите групи. Всички докторанти от една и съща група ще получат еднакво индивидуално допълнително възнаграждение, което зависи от номера на групата и от броя на елементи във всяка група.

2.2.1. Предварително разбиване на докторантите на 4 групи на база на техните индивидуални постижения

- За всеки докторант се изчислява индивидуалната оценка d_i на база на представените по-горе критерии.
- Оценкаите на докторантите се подреждат в редица във възходящ ред
- *Докторантите с нулеви оценки се премахват от редицата – те няма да получат допълнително възнаграждение по този компонент.*
- Останалата редица с оценки се разделя на 4 групи ($G_1 - G_4$) на базата на квантилите:

$$G_1 = [d_{\min}, Q_1); G_2 = [Q_1, Q_2); G_3 = [Q_2, Q_3); G_4 = [Q_3, d_{\max}];$$

където:

Q_1, Q_2, Q_3 са съответните квантили

d_{\min} и d_{\max} са минималната и максималната оценки

2.2.2. Уточняване на броя докторанти във всяка група

Тази стъпка цели получаване на по-еднородни (на ниво показатели) групи от докторанти и се базира на опита от прилагането на методологията за разпределяне на допълнителното възнаграждение на докторанти за 2018 г.

Основната идея е да се позволи прехвърляне на гранични елементи от някоя група в по-високата група, ако стойността на този граничен елемент е по-близка до средната стойност на по-високата група, отколкото до средната стойност на текущата група. По този начин могат да бъдат получени по-еднородни групи с различен брой елементи в тях.

Процесът на уточняване на броя на елементите във всяка група се прави итеративно за двойки съседни групи, започвайки с 3 и 4 група.

- Стъпка 1: Изчисляват се централните стойности на групите: c_n и c_{n-1} .
- Стъпка 2: Ако $d_{\max}^{n-1} - c_n \leq d_{\max}^{n-1} - c_{n-1}$ то $d_{\max}^{n-1} \rightarrow d_{\min}^n$,
където $d_{\max}^{n-1} \in G_{n-1}$ е максималният елемент на група G_{n-1} .

Процедурата се повтаря от Стъпка 1 за обновените групи n и $n-1$.

Иначе

- Стъпка 3: Процедурата се повтаря от Стъпка 1 за групи $n-2$ и $n-1$.
Докато не бъде уточнен броят елементи във всички 4-ри групи.

2.2.3. Определяне на размера на индивидуалното възнаграждение за всяка група

- Всяка група G_i получава собствено тегло W_i

$$W_1 = 0.9; W_2 = 1.0; W_3 = 1.1; W_4 = 1.2$$

- Изчислява се размерът на *средното претеглено индивидуално възнаграждение*:

$$d = \frac{S_p}{\sum_{i=1}^4 W_i |G_i|}$$

където:

S_p е общата сума на индивидуалното възнаграждение на всички докторанти, $|G_i|$ е броят на докторанти в група i .

- Конкретният размер на индивидуалното допълнително възнаграждение на докторанта j , който попада в група G_i се изчислява по формулата:

$$d_j = W_i d, \quad i \in [1, 4]$$

2.3. Определяне на пълното допълнително възнаграждение на докторанта

Пълната сума на допълнителното възнаграждение на докторанта j се определя като:

$$s_j = b_j + d_j$$